

retlig og folkeretlig gyldig Maade. Hvad den Erklæring angaaer, som der nu efter Nøgles Mening skulde indføres i den Act, der udstedes angaaende Arveloven, om at det ikke gjør nogen Forandring i den uadskillige Forbindelse mellem Danmark og Slesvig, som hidtil har fundet Sted, saa er den paa den ene Side aldeles unødvendig; thi naar det er et europæisk Princip og en Deel af den europæiske Statsret, at alle de Lande, som høre sammen under Kongens Scepter, bestandigt skulle blive samlede, saa er det deraf en nødvendig Følge, at Slesvig ogsaa altid vil være samlet med Danmark, men en saadan Clausul kunde kun have at betyde, at Slesvig skulde blive hos Danmark, uagtet det hele Monarchie ellers ikke blev forenet, altsaa en Tvivl om, at det, som er Hovedformaalet, og hvorfor der er anvendt saa mange Bestræbelser, og som saa mange vigtige Magter, efter Danmarks Drist, have samtykket i, Tvivl om, hvorvidt det skal gjælde, det er noget, jeg troer paa ingen Maade kan lade sig gjøre. Der er endnu adskillige Bibemærkninger, som jeg kunde have lyst til at fremsætte; men da jeg troer, at denne Sag allerede tilstrækkelig er udebatteret, saa har jeg villet holde mig til Hovedpuncterne i Sagen.

Thorbrogger: Da flere ærede Talere i stærke Udtryk have udtalt sig imod Bestagelsen af det kongelige Budskab i sin Heelhed, saa troer jeg som Rægmænd at burde udtale, hvilke Grunde der have foranlediget mig til at komme til det modsatte Resultat. Der er Ingen af dem, som hidtil have udtalt sig, der har yttret nogen Betænkelse ved, at Thronfølgen, efter at nærværende Mandstamme er uddøet, gaaer over til Prindsen af Glücksborg og hans Arvinger; derimod har man yttret stor Betænkelse ved, at Kongelovens cognatiske Arvesølge er foreslaaet ophævet, da det ikke er udtrykt i Londontractaten og altsaa heller ikke kunde være en Følge af denne. Jeg skulde imidlertid dog troe, at det var en af Tractatens Consequenter. Londontractaten garanterer det danske Monarchies Integritet, men da Monarchiet indbefatter Holsten, hvor kun den mandlige Stamme kan regjere (En Stemme: Nei, det

er urigtigt!), saa har man til den Combination, som bragte Arveretten over paa Prinds Christian af Glücksborg, knyttet den Betingelse, at kun hans Mandstamme kunde være arveberettiget. Det Principale i Londontractaten er jo, at det danske Monarchie skal sammenholdes som et udeleligt Hele nu og i al Fremtid; men for at tilveiebringe dette Sammenhold for et længere Tidsrum, har man vedtaget, at den rene cognatiske Arvesølge skulde være gjældende for det nye Dynastie, som i sin Tid vil komme til at afløse det Nærværende. Da man nu ikke kan antage, at det Principale i Londontractaten nogen Tid vil blive hævet, saa slutter jeg heraf, at, da man har foreskrevet en ny Arvegang for det nye Dynastie, og da man har taget Bestemmelser, der skulde følges, dersom dette nye Dynastie nogentid skulde staae fare for at uddøe, saa ligger der allerede i Londontractaten en Bestemmelse om, at den cognatiske Arvesølge efter Kongeloven maa ansees for hævet. Om ogsaa denne Arvesølge er hævet, er dog ikke Familieforholdet hævet og jeg skulde troe, at dersom nogen dansk Konge i sin Tid skulde komme i det Tilfælde, at maatte præsentere en ny Thronfølger, da vil han efter al Rimelighed søge denne Thronfølger blandt sine Slægtninge, og han kan da gjøre det med en Frihed, som den tidligere Arvelov ikke gav; han kan nemlig vælge den, som har hans og Folkets Sympathier for sig, — og det er altid en Gavn for Konge og Folk. Der er ogsaa et andet Gode, som jeg troer der følger af Ophævelsen af den cognatiske Arvesølge, det er nemlig den, at den augustenburgske Prætention bortfalder tilligemed Kongeloven. Det er disse Grunde tilsammen, der have foranlediget mig til at nære den Overbevisning, at man burde antage hele det Kgl. Budskab uforandret, og jeg agter derfor i sin Tid at stemme derfor.

C. C. Møller: Naar vi gaae nogle Aar tilbage i Danmarks Historie, saa vil man finde, at flere danske Mænd samledes med Mænd fra Naborigerne, fra de skandinaviske Broderriger, og at der ved denne Leilighed af en begejstret Ungling blev udtalt som et Fremtids Haab, at Danmark, medbringende Slesvig som Brudegave, skulde forenes med Norge